

Слѣдъ това, той започна да се жалва отъ скука и градския животъ.

— Съ голѣмо удоволствие бихъ дошелъ да живѣя на позицията, каза той. Тукъ азъ се чувствавамъ самъ, при всичко, че познайници имамъ твърдѣ много. Мене особено ме раздразняватъ честитѣ скандали, които се вършатъ отъ офицери и даже висши. Повѣрвайте ме, че душата ме боли, като гледамъ на тѣзи господа, компрометирующа офицерското достойнство.

Поручикъ С., макаръ и още съвсѣмъ младъ, твърдѣ трѣзво гледаше на нѣщата: той се възмущаваше отъ скандалиозното повѣдение на нѣкои отъ другаритѣ си по оружие и не се стѣсняваше да имъ изказва това, при всѣки удобенъ случай.

— Прѣдставете си, тия хора отиватъ въ бакалницитѣ и питатъ за цѣната на стоката, разказваше С., и ако имъ се покаже тя висока, веднага пуцатъ нагайката въ дѣйствиe. Ако единъ нещастенъ бѣжанецъ попроси милостиня, за да прѣхрани дѣцата си, сжщата нагайка пакъ се пуца въ ходъ — „Ти такъвъ инакъвъ, не можешъ ли да се заловишъ за работа, а ми ржка подлагашъ!“ Това имъ е аргумента, за да вдигнатъ ржка противъ и безъ това нещастния челоувѣкъ, — този челоувѣкъ, който прѣди нѣколко мѣсеца е ималъ всичко, и е билъ въ положение да помага на другитѣ, завърши С съ негодувание.

Мене ми се видѣ, че Поручикъ С. прѣувеличаваше съ нападението си на офицеритѣ, за тѣхното недобро отнасяние къмъ Българитѣ. Наистина, между множеството офицери, имаше нѣколко, които бѣха извѣстни съ своето скандалиозно поведение, та гдѣ ги нѣма такива? Но тѣ бѣха единични личности.

Напротивъ, всичкитѣ останали твърдѣ съчувствено се отнасяха къмъ Българитѣ, а особено къмъ задбалканскитѣ, и не се сжжняха въ подаянията си.

Трѣбваше да ида на гостинницата, да намѣря Сокальски, за да пристѣпимъ къмъ провѣрката на паричния ковчегъ, и за туй азъ поблагодарихъ гостолюбивия домакинъ и си излѣзохъ.